

Svar (7/7 94):

Skatteministeren (Stavad):

Jeg kan oplyse, at regeringen til efteråret agter at fremsætte et forslag om ændring af ligningslovens § 6, således at der uden konsekvenser for kurstabsfradragsretten generelt accepteres en frist på 1 år mellem de to transaktioner – indfrielse og hjemtagelse.

Hermed sikres, at de boligejere, der har op sagt deres gamle kontantlån, hvor renteniveauet var lavere end nu, uden samtidig at kurssikre, får en længere frist til at afvente et forhåbentlig lavere renteniveau.

Under forudsætning af et faldende renteniveau i forhold til det aktuelle skaber lovændringen således mulighed for, at de boligejere, der er i gang med en lånekonvertering, kan opnå samme gunstige stilling som dem, der har fået deres lån omlagt, da renten var lavere.

Derimod har jeg svært ved at se, at disse boligejere opnår en større fordel end dem, der allerede har konverteret. Tværtimod er deres udgangspunkt et højere renteniveau end det, der var gældende under det store flertal af allerede gennemførte konverteringer.

Det tilsagn, regeringen er fremkommet med, åbner ikke for flere omlægninger af det samme lån, men alene for en forlængelse af mellemfinansieringsperioden, som alene er begrundet i det aktuelle renteniveau.

Den foreslåede ændring kan ikke give anledning til skattearbitrage. Blev der derimod givet mulighed for gentagne konverteringer, hvor kontantlånsfordelene fra tidligere indfriede kontantlån kunne overføres, kunne det bl.a. betyde, at en skattefri kursgevinst på det indfriede lån ville blive konverteret til en fradragsberettiget renteudgift på det nye lån. Her ved ville konverteringerne skifte karakter fra at udnytte de fordele, der knytter sig til konvertible obligationer ved et rentefald, til i stedet at blive skattetænkning, hvor man først tjener en skattefri kursgevinst, som ombyttes med en fradragsberettiget renteudgift.

Regeringen har i sagens natur ingen interesse i at tilskynde til den form for skattetænkning, hvorfor der ikke er planer om en ændring af reglerne i ligningslovens § 6 ud over den allerede meddelte.

Spm. nr. S 1531

Til *socialministeren* (30/6 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der stadig opkræves betaling for ophold på plejehjem afhængig af formue, samt at der tillægges pensionistens indtægt et fiktivt tillæg, såfremt vedkommende har bortgivet formuegoder eller udlånt samme rentefrit?«

Svar (5/7 94):

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Reglerne om betaling for ophold på plejehjem for personer, der af helbredsgrunde har behov for det, findes i kap. 16 i lov om social bistand.

Indtil den 1. januar 1995 findes der to sæt betalingsregler for ophold på plejehjem, der hører under kommunerne.

For ophold på plejehjem uden pensionsudbetaling betales der efter reglerne i bistandslovens §§ 84 og 85. Efter disse regler betaler pensionisten for opholdet med sin pension bortset fra et beløb til personlige fornødenheder. Har pensionisten indtægter ud over pensionen, benyttes 60 pct. heraf som yderligere betaling for opholdet. Den samlede betaling kan dog ikke overstige de faktiske udgifter for opholdet. Betalingen vil i disse situationer blive opkrævet fra udgangen af den måned, der følger efter indlæggelsesmåneden.

Er der derimod tale om ophold på et plejehjem med pensionsudbetaling, betales der for opholdet i overensstemmelse med den ændring af bistandsloven, der blev gennemført med lov nr. 1132 af 22. december 1993. Ifølge den med loven gennemførte ændring af bistandslovens § 85 får pensionisterne fortsat udbetalt pensionen, efter at de har taget ophold på plejehjemmet, og betaler for de ydelser, de modtager som led i plejehjemsopholdet, f.eks. bolig, mad, fodtøj, frisør, fodpleje m.v. Der henvises til Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1185 af 23. december 1993 om ydelser og betaling for bolig m.v. på plejehjem, beskyttede boliger, daghjem og dagcentre.

Socialministeren kan ifølge § 85, stk. 5, fastsætte nærmere regler for beregning og opkrævning af betaling for boligen samt for de ydelser, der skal tilbydes som led i plejehjemsopholdet. Herunder fastsættes det, at der i ganske særlige tilfælde kan ske nedsættelse af betaling